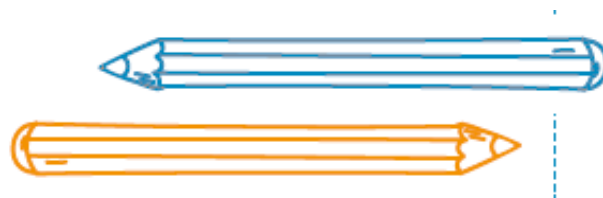

Inkubatory przedsiębiorczości jako forma aktywizacji klas społecznych w życiu gospodarczym

Michał Ponikierski

Opis wyzwania projektowego (maks. 2000 znaków ze spacjami)

Obecnie na terenie Afryki zamieszkuje ponad 1,2 mld ludzi co stanowi 16% całkowitej ludności naszej planety. Dodatkowo 39% ludności mieszka w miastach. Jednocześnie dynamika wzrostu liczby ludności Afryki jest najszybsza spośród wszystkich kontynentów. Poza powszechnym ubóstwem, Afryka cechuje się ogromnym zróżnicowaniem kulturowym i gospodarczym, znacznie wyróżniającym się na tle innych kontynentów. W literaturze spotkać można określenie, iż Afryka jest kontynentem 10 prędkości, co ma zobrazować jak duża dysproporcja występuje. Co ważniejsze różnice te nie są obserwowane tylko na poziomie kontynentu ale również na poziomie krajów czy nawet poszczególnych regionów i prowincji.

Afryka jest kontynentem o niskim stopniu rozwoju. Cały czas jest tam obecny problem elektryfikacji, dostępu do bieżącej wody, niski rozwój sieci drogowej i infrastruktury kolejowej. Znaczący jest tam stopień analfabetyzmu i niskie szanse na zdobycie wykształcenia. Cały czas występuje tam problem z dostępnością do pracy, która zapewni godne życie. Dodatkowo, jedną z wielu barier rozwoju jest niewykorzystywany potencjał niższych klas społecznych, klasy niższej oraz średniej. Zwłaszcza w miastach. Zdecydowana większość miast, zwłaszcza Afryki Subsaharyjskiej odbiega od standardów i wyobrażeń jakie znane są w Europie. Warunki życia w miastach są w większości niskie, znaczna część mieszkańców nie posiada stałego źródła dochodu. Niezwykle ważne jest tym samym wsparcie, które pozwoli na pobudzenie niewykorzystywanego wcześniej potencjału klas społecznych. Ważne jest promowanie inicjatyw, finansowego wsparcia dla innowacyjnych pomysłów. Ważne jest aby poprzez środki finansowe i kampanie edukacyjne rozwijać inicjatywę u zwykłych obywateli, wspierać ich pomysły, umożliwiać im tworzenie pierwszych działalności gospodarczych. To założenie ma na celu dać szansę na poprawę jakości funkcjonowania, uzyskanie źródła dochodu, zwiększenia liczby miejsc pracy oraz utworzenie warstwy rodzimych przedsiębiorców. Będzie to podstawa do utworzenia swoistego zaplecza, które umożliwi ekspansję innowacyjności i samoinicjatywy obywateli na resztę regionów kraju. Tym samym ma utworzyć w miastach pewien rodzaj inkubatorów przedsiębiorczości. Podobne rozwiązania występują w Europie, gdzie Komisja Europejska lub same państwa członkowskie przeznaczają dotacje lub ulgi podatkowe dla przedsiębiorców rozwijających działalność badawczo – rozwojową.

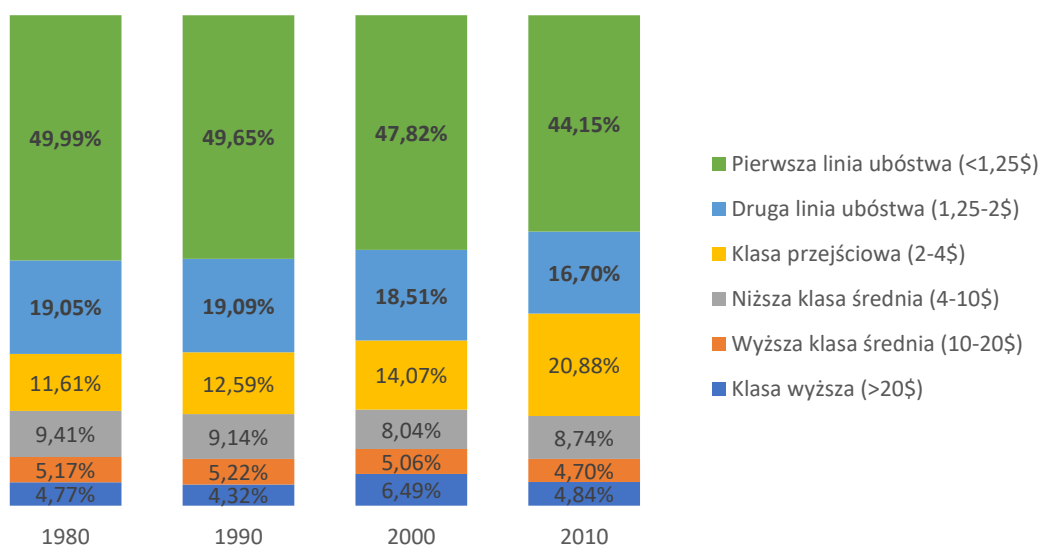
1. Empatyzacja (maks. 1500 znaków ze spacjami)

Od dłuższego czasu można obserwować w Afryce trend formowania się afrykańskiej klasy średniej. Jest to wyraźny znak, że już teraz dokonuje się znacząca transformacja społeczna i gospodarcza. Łącznie szacuje się, iż klasa średnia na kontynencie liczy ok 330 milionów osób (34% ludności). Tym samym jej znaczenie dla przyszłej poprawy warunków życia na kontynencie jest niezaprzeczalne. Do klasy średniej powszechnie zalicza się wszystkie osoby dysponujące dziennym dochodem w przedziale 2 a 20 USD. Przy tym poziomie dochodu gospodarstwa domowe zaczynają wydawać ponad połowę budżetu na towary inne niż żywność. Prawie połowa ludności nie dysponuje nawet takim dziennym dochodem. Dodatkowo istnieje „płynna” klasa średnia, czyli osoby, które w każdej chwili, np. w wyniku śmierci głównego żywiciela rodziny lub utraty pracy, mogą z powrotem ze swoim dochodem

trafić poniżej granicy ubóstwa. Udział klasy wyższej jest marginalny. Jednak pamiętać należy, iż pojęcie klasy średniej znacznie różni się od europejskiego odpowiednika. Osoby te z reguły posiadają podstawowy dostęp do mediów, telefony komórkowe, adres email. Jednak np. opieka medyczna lub naprawa samochodu jest poza zasięgiem finansowym lub wymaga długotrwałego oszczędzania. Jest to grupa społeczna, która potrafi czytać i pisać, posiada tym samym podstawowe wykształcenie. Rzadko ale również w tej warstwie społecznej, zwłaszcza w wyższej klasie średniej występują osoby z wyższym wykształceniem. Osoby z tej grupy zdolne są i mają podstawowe możliwości do rozwoju swoich umiejętności, tworzenia własnej działalności gospodarczej lub nawet kształtowania rozwiązań innowacyjnych. To właśnie do klasy średniej kierować należy wsparcie, które pozwoli na uwolnienie potencjału tej grupy, zwłaszcza osób z wykształceniem wyższym lub innymi wyspecjalizowanymi umiejętnościami. Wsparcie Unii Europejskiej dla tej konkretnej grupy może pozwolić na poprawę warunków życia. Co najważniejsze poprawa ta dokona się co prawda za pomocą środków europejskich ale rękoma i pomysłami rodzimych mieszkańców Afryki.

Dodatkowo grupą, korzystającą pośrednio na pomocy dedykowanej przedstawicielom klasy średniej będzie klasa niższa, czyli osoby, których dzienny dochód nie przekracza 2 USD. Będą oni stanowić w przyszłości potencjalne źródło siły roboczej, będą podstawą dla realizacji zadań produkcji, co przy prawdopodobnie niskim poziomie automatyzacji, będzie niezbędne. Tym samym poprzez wkład dla klasy średniej, pozwoli ona utworzyć miejsca pracy dla klas niższych, zmniejszy jej izolację społeczną, da źródło dochodu i w dłuższej perspektywie da szansę na awans społeczny.

Udział poszczególnych klas społecznych w populacji Afryki

	<h1>Nadjim</h1>	<h1>20 lat</h1>
<p>Z pewnością powiedziałyby, że jego życie wyglądałoby inaczej gdyby mógł otworzyć zakład krawiecki.</p>		
<p>Nadjim to młody chłopak urodzony w Ngaoundaye, w Republice Środkowej Afryki. Jego ojciec był głównym żywicielem rodziny. Chłopiec uzyskał podstawową edukację, umie czytać i pisać. Większą część dzieciństwa spędził w domu razem z matką, która dorabiała szyjąc i naprawiając ubrania sąsiadów. Dzięki temu chłopiec obserwując matkę z czasem zaczął jej pomagać i nauczył się podstaw krawiectwa. Dodatkowo, w szkole do której uczęszczał Nadjim często organizowane były warsztaty szycia prowadzone przez wolontariuszy z Europy.</p>		
<p>Głównym motywem kierującym Nadjimem jest chęć poprawy jakości życia i założenie własnej rodziny. Wierzy, że dzięki umiejętności szycia, którą zdobył dzięki matce i warsztatom w szkole jest w stanie założyć profesjonalny zakład krawiecki, w którym, razem z grupą współpracowników, byłby w stanie szyć i naprawiać ubrania dla większej grupy klientów niż okoliczni sąsiedzi. Jest świadom, iż dochody rodziców mogą gwałtownie spaść z czasem, więc stara się również uzyskać taki poziom dochodu aby móc wspierać starzejących się rodziców.</p>		
<p>Nadjim jest optymistą. Głęboko wierzy, że drzemie w nim potencjał krawca i przedsiębiorcy. Uważa, że dzięki swoim umiejętnościom potrafi nie tylko szyć ale również organizować prace swoją i innych. Niestety koszty jakich wymaga prowadzenie takiego zakładu znacznie przewyższają jego możliwości. Nie posiada również wiedzy praktycznej z zakresu prowadzenia takiego biznesu oraz nie rozumie trudności administracyjnych jakie mógłby napotkać na swojej drodze. Głęboko wierzy, że gdyby znalazł się ktoś, kto wsparłby go finansowo i poprowadził za rękę w pierwszym okresie prowadzenia firmy, odniósłby sukces. Co więcej, ma nadzieję, że tym sukcesem mógłby wspierać innych.</p>		

2. Definiowanie wyzwania (maks. 1000 znaków ze spacjami)

Aby zdefiniować problem należy zadać sobie pytanie „Jak pomóc Nadjimowi rozwiązać problem braku środków i niezbędnej wiedzy biznesowej, tak aby dzięki własnym siłom, marzeniom i motywacji był w stanie otworzyć swój własny zakład krawiecki i w dłuższej perspektywie czasu poszerzyć skalę zleceń tak, aby móc zatrudnić innych.”

Głównym wyzwaniem tego projektu jest znalezienie formy wsparcia, którą można by zaoferować takim ludziom jak Nadjim. Wsparcie dedykowane dla członków klasy średniej, posiadających rozmaite umiejętności praktyczne i różnych dziedzin i wykazujących zdolności organizacyjne, twórcze. Osoby mogą cechować się myśleniem twórczym i kreatywnym. Co ważne osoby te powinny wykazywać wewnętrzną chęć do poprawy warunków życia oraz motywację. Obecnie pomimo ogromnego potencjału jaki skryty jest w tych ludziach, nie mają oni szans na jego wykorzystanie z powodu braku wsparcia finansowego i biznesowego know-

how. Dodanie tego „brakującego puzzla” do układanki uwolni potencjał i pozwoli na jego ekspansje.

3. Generowanie pomysłów (maks. 1500 znaków ze spacjami)

Do możliwych sposobów umożliwiających rozwiązanie problemu ukrytego potencjału pomysłów klasy średniej można zaliczyć:

- Tworzenie miejsc z pełnym dostępem do Internetu oraz ksiązek z zakresu zarządzania;
- Tworzenie specjalnych placówek, w których potencjalny przedsiębiorca mógłby spotkać się ze specjalistami, ekspertami z zakresu zarządzania projektami, organizacją pracy oraz innych wymaganych umiejętności, które niezbędne są dla administracyjnej strony prowadzenia działalności – miejsca takie jak Bielański Inkubator Przedsiębiorczości;
- Rozbudowa sieci internetowej, tak aby jak największej liczbie osób dać dostęp do wiedzy, oraz umożliwić wykorzystanie Internetu do prowadzenia działalności gospodarczej;
- Stworzenie programów wsparcia finansowego na wzór programów unijnych/przyszłych przedsiębiorców na rozpoczęcie działalności, w szczególności dla osób, których pomysły mają charakter innowacyjny i mogą stać się podstawą do wypracowania nowego, w pełni rodzimego know-how;
- Organizacja szkoleń zawodowych;
- Organizacja szkoleń z zakresu prowadzenia biznesu;
- Wsparcie finansowe na zakup komputera, telefonu, samochodu na cele związane z pracą;
- Prowadzenie programów i kampanii wspierających aktywizację zawodową kobiet
- Finansowanie innych szkoleń kursów i programów,
- Tworzenie programów stażowych dla przyszłych przedsiębiorców w europejskich firmach.

Najlepszym pomysłem wydaje się połączenie wsparcia finansowego w ramach różnorodnych programów ze wsparciem merytorycznym poprzez tworzenie placówek w których możliwa jest rozmowa i wsparcie eksperta.

4. Prototypowanie (maks. 2000 znaków ze spacjami)

Osoba, która starać się będzie o wsparcie finansowe na założenie działalności gospodarczej, chcąc rozwijać swój pomysł, będzie mogła zaaplikować o środki za pomocą prostego formularza, w którym opiszemy cele, pomysł na firmę, podstawowe potrzeby z tym związane. Eksperti będą mogli oszacować koszty takiego zadania, pomogą przy zakupie niezbędnych akcesoriów i innych. W trakcie tworzenia firmy i całej jej działalności, przedsiębiorca będzie mógł liczyć na wsparcie pracowników Inkubatorów Przedsiębiorczości.

Projekt ma szansę stać się odpowiedzią na potrzeby osób, które z powodu braków środków nie są w stanie o własnych siłach rozwijać swoich pomysłów. Tym samym nie mają szans na poprawę warunków życia i awans społeczny. Długim okresie działania projektu pozwoliłby na utworzenie licznej grupy przedsiębiorców, na której można by oprzeć stabilny wzrost gospodarki afrykańskiej budowanej na własnych zasobach. Pozwoli to również na utworzenie nowych miejsc pracy dla klas niższych. Pozwoli na oddolne budowanie gospodarek poprzez aktywizację społeczną.

Do problemów można zaliczyć trudność w weryfikacji wydanych już środków. Dodatkowo sama idea opiera się na motywacji samej ludności, dlatego wszelkie czynności administracyjne i formalne związane z pozyskaniem pomocy muszą być proste, przyjemne i czytelne aby nie zniechęcały. Same programy szkoleniowe, wsparcie mentorskie może budzić strach i poczucie odosobnienia. Tym samym ważne jest dokładne opracowanie form w jakich realizowane byłyby te szkolenia.